

[Otto Mørch.]

sum jo indgår, samt de indkomne udtalelser fra talrige berørte institutioner, foreninger m. m. For nylig er der gennemført en opinionsundersøgelse. Den bekræfter, at der i befolkningen er et klart flertal for obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler.

Med hensyn til styrthjemsproblemet kan jeg henvise til afhandlinger fra trafikmedicinsk side, som også klart underbygger betydningen af anvendelse af styrthjelme hos de tohjulede motoriserede trafikanter. Det er altså min absolutte overbevisning, at gennemførelsen af de to foranstaltninger er af overordentlig stor sikkerhedsmæssig betydning og uden nogen som helst tvivl vil kunne forebygge talrige trafikdødsfald, kvæstelser og lemlæstelser. Jeg synes derfor, det er uforvarligt at udsætte disse to sagers gennemførelse. Det koster menneskeliv og lidelser og også betydelige samfundsudgifter for hver uge, sagen forsinkes.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale et grundigt udvalgsarbejde om ministerens lovforslag.

Bodart (FP):

Selv en tilhænger af fremskridtspartiet kan glæde sig over, at man i visse situationer ikke er helt uenig med regeringen. Dette forslag om ændring af færdselsloven, som justitsministeren her har fremsat, kan fremskridtspartiet kun give sin fulde sympati. Det må dog ikke forstås således, at man hermed er tilfreds med færdselslovens paragraf om hyrekørsel, men vi ser et lille håb om at få afskaffet hele denne lov, som man her er begyndt at reparere lidt på. Jeg vil her gøre opmærksom på, at vi i udvalget vil fremkomme med generelle betragtninger, som kan underbygge min påstand. Jeg vil lige nævne et par ting.

Ser man på det, som man så tit påpeger, nemlig at man vil give befolkningen en langt bedre service, så forstår jeg ikke, at man forbyder hyrevogne at tage passagerer op uden om deres bestillingskontorer. Det kan jeg i hvert fald ikke se er en bedre service for befolkningen.

Jeg kunne nævne i dette lovforslag nr. 2 til § 73 c, stk. 1, hvor der står:

„I kommuner med 20.000 indbyggere eller derover, skal . . .“ Jeg kunne tænke mig, at man ændrede dette „skal“ til „kan“.

Det sidste punkt, som jeg vil berøre, vedrører denne fantastiske mangel på omtanke, som det høje ting lagde for dagen, da man bestemte, at man skulle bruge den form for regnskabsbøger, som blev vedtaget. Jeg har her et eksemplar af den, og jeg kunne godt tænke mig lige at citere fra side 1, hvad der forlanges. Der står her på side 1, at denne trafikbog skal opbevares i vogne og på forlangende forevises politiet. Om anvendelse af trafikbogen gælder i øvrigt følgende: hver af de tredobbelte blade må kun omfatte én vagt og for én fører og skal indeholde oplysning om vognens bestillingsnummer samt førerens navn, personnummer og adresse. For hver vagt skal angives taxameterets udvisende ved vagnens begyndelse og slutning, og så kommer der en hel masse punkter. Dette er fuldstændig uladssiggeligt, i særdeles på de mindre steder, hvor man kan kalde det en blandet landhandel. Det er ikke muligt at have en chauffør på hver vogn. Derfor er det heller ikke muligt at føre disse bøger, og jeg ved, at der idømmes 800 kr. i bøde, hver gang man observerer, at de ikke er ført korrekt. Det kan ikke være meningen.

Bl. a. ud fra de synspunkter, jeg her har nævnt, vil jeg foreslå, at vi går over til en meget saglig drøftelse i udvalget. Vi ser i hvert fald med glæde på, at regeringen her har startet, og vi skal nok følge efter med visse forslag fra fremskridtspartiet.

Holmberg (V):

Jeg er egentlig overbevist om, at det gælder os alle sammen, at det ikke er så skønt at blive konfronteret med, hvad der er blevet sagt for mange år siden, og det behøver heller ikke have særlig aktuel interesse mere. Når jeg alligevel tager enkelte ting frem, er det, hvad der blev sagt for 1 år siden ved behandlingen af færdselsloven.

Hr. Otto Mørch og hr. Arne Larsen var dengang meget stolte over, at de nu havde fået flertal i tinget, og selv om det bare var med én stemme, så skulle det gennemtrumfes, som de begge to havde lovet. Hvad havde de lovet? Jo, de havde vist lovet organisationerne en hel del. Der skulle skaffes ordnede forhold, vi skulle have antalsbegrænsning, og hr. Otto Mørch henstillede til Storkøbenhavn, at de nu virkelig fik færre vogne. Han sagde — det kan læses i Folke-